

Dosarul nr. 2ra-1404/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Roșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, V. Cotorobai, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de Construcție a Locuințelor Nr. 197 împotriva lui Roman Sigalaev și Lilei Sigalaeva cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă :

La 18 octombrie 2017, Cooperativa de Construcție a Locuințelor Nr. 197, (în continuare CCL nr. 197) a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva lui Roman Sigalaev și Lilei Sigalaeva prin care a solicitat:

- încasarea în mod solidar de la Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva în beneficiul CCL nr. 197 a sumei de 36 335,18 de lei cu titlu de datorie pentru serviciile locativ-comunale;

- încasarea în mod solidar de la Roman Sigalaev și Lilia Sigalaev în beneficiul CCL nr. 197 a cheltuielilor de judecată, sub forma taxei de stat în mărime de 1090,06 de lei, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, a efectuat prestarea serviciilor comunale și necomunale către pârâții Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva.

A susținut că, pe parcursul anilor 2015-2019, pârâții au acumulat datorii față de CCL nr. 197, pentru plata serviciilor locativ-comunale, în sumă totală de 36335,18 de lei.

A relatat că, la 23 august 2017, reclamanta a înaintat în adresa pârâților o cerere prealabilă, recepționată de către aceștia la data de 30 august 2017, prin care

a solicitat achitarea datoriei acumulate, însă achitarea datoriei în mărime integrală, nu a avut loc, iar ca răspuns la cererea prealabilă a CCL nr. 197, pârâții nu au manifestat intenția ce ține de onorarea obligațiilor lor, nu recunosc existența datoriei, găsind cererea prealabilă drept una irelevantă, lipsită de cadrul legal pertinent.

Prin hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de CCL nr.197 a fost admisă integral și a fost dispusă încasarea în mod solidar de la Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva în beneficiul Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr.197 suma de 36335,18 de lei cu titlu de datoriei pentru serviciile locativ-comunale, suma de 1090,05 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, precum și suma de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma asistenței juridice. A fost restituită taxa de stat în mărime de 162,34 de lei, aferentă acțiunii depuse de Cooperativa de Construcție a Locuințelor Nr. 197, achitată, în baza ordinelor de plată din 04 octombrie 2017, din 21 februarie 2019 și din 08 aprilie 2019, în sumă de 1252,40 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 28 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentanții de avocatul Veaceslav Roșca, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, articolul 25 alin. (1), (2) și (5) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală statuează că persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

În temeiul pct.17, 18 din Regulamentul „Cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 200, plățile pentru serviciile locative, comunale și ne comunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Achitarea plăților se efectuează de către proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc, de regulă, prin instituțiile bancare și oficiile poștale, dacă în contractele încheiate nu este prevăzut altceva. În cazul în care plata se achită direct furnizorilor prestatorilor de servicii și gestionarilor, casele lor trebuie să fie înzestrate cu aparate de casă cu memorie fiscală.

Proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc achită plățile

pentru serviciile prestate în luna precedentă până la data indicată în factura de plată.

Aceleași prevederi cu privire la obligația consumătorilor de a achita serviciile comunale conform facturilor primite, este stipulată și în art.51 alin.(1) - (2) al Legii nr.75 din 30.04.2015 cu privire la locuințe care prevede că, prestarea și achitarea serviciilor comunale și ne comunale pentru proprietari sau locatari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari. În cazul în care contractul, din motive tehnice, nu poate fi încheiat direct cu proprietarii/locatarii, acesta se încheie între prestatorii de servicii și administrator (asociația de proprietari în condominiu), care, la rândul său, încheie contracte cu fiecare proprietar/locatar.

Plata pentru serviciile prestate necontorizate în locuință se efectuează conform indicatorilor contoarelor instalate la bloc și se repartizează de către administrator pentru fiecare locuință necontorizată în funcție de suprafața ei totală. Plata pentru serviciile comunale și ne comunale utilizate în locurile de uz comun și pentru funcționarea ascensoarelor se efectuează în baza unui regulament aprobat de către Guvern.

Astfel, raportând dispozițiile acestor norme la circumstanțele speței, instanța de apel a conchis că, conform informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietar al apartamentului 72 din mun. Chișinău, str. Ismail, 96/1 este înregistrat pârâtul Roman Sigalaev, iar pârîta Sigalaeva Lilia deține un drept real de abitație asupra acestui din urmă apartament, în care de fapt locuiesc ambii, fapt ce se confirmă prin materialele cauzei (f.d.16-16 verso, vol.I), iar potrivit informației despre achitarea serviciilor-locativ comunale de către locatarii numiți, în perioada decembrie 2016 - decembrie 2019 acestea au acumulat o datorie în sumă de 36 335,18 de lei. (f.d.199-202, vol.I)

Prin prisma prevederilor enunțate mai sus, instanța de apel a notat că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor comunale și ne comunale urmează a fi pusă în sarcina proprietarilor/ locatarilor apartamentului Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, care au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că a fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționati în judecată în cazul neachitării plăților restante. (f.d.9-11, vol.II).

Instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe în partea încasării de la pârâți a sumei de 36 335,18 de lei cu titlu de datorie pentru prestarea serviciilor de întreținere în perioada decembrie 2016 - decembrie 2019, este corectă, iar argumentele apelanților referitoare la faptul că, prima instanța eronat a concluzionat că, în speță nu există temeiuri legale pentru încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale din contul apelanților, deoarece apelanților nu l-a fost livrată aceste servicii de CCL nr.197, ca fiind nefondate, or, în susținerea acestor argumente apelanții nu au prezentat careva probe admisibile și pertinente.

La fel, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a menționat că, apelanții nu au prezentat instanței de apel careva probe despre contestarea facturilor lunare privind livrarea serviciilor locativ-comunale de CCL 197, s-au metoda de calculare a datoriei acumulate în sumă de 36 335,18 de lei.

Respectiv, instanței de apel a notat că, realizarea unui drept nu se face gratuit, fără a fi supus unor rigori procedurale în ceia ce privește respectarea sarcinii

probațiunii, or, apelanți prin prisma raționamentului instituit la art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, urmau să demonstreze temeinicia acestuia, iar la caz apelanții Sigalaev Roman și Sigalaeva Lilia, nu au realizat pe deplin această sarcină legală.

La 21 iulie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, astfel concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 22 aprilie 2021 și a expediat copia participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 22 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului. (f.d.61-Vol.II)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost înregistrat la 23 iulie 2021, fiind expediat prin poștă la 21 iulie 2021 (f.d.79-Vol.II), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 19 august 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, intimatul nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă, și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Roman Sigalaev și Lilia Sigalaeva, reprezentați de avocatul Veaceslav Roșca, împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru